

Pápežová audiencia: Nádej byť svätým

Pri dnešnej generálnej audiencii Svätý Otec zdôraznil, že nádej byť svätým sa týka každého človeka a zaručuje ju sám Boh. Svätosť znamená plnenie si denných povinností s otvorenosťou pre Boha, a to sa týka aj prežívania ťažkostí a utrpenia. K prežívaniu svätosti nám veľmi pomáha blízkosť svätých, ktorí sú už v nebi, zdôraznil v dnešnej katechéze Svätý Otec.

23.06.2017

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

V deň nášho krstu pre nás zaznelo vzývanie svätých. Mnohí z nás boli v tej chvíli deťmi, nesenými v náručí rodičov. Krátko pred úkonom pomazania olejom katechumenov, symbolom Božej moci v boji proti zlu, kňaz pozval celé zhromaždenie k modlitbe za tých, čo išli prijať krst, vzývajúc príhovor svätých.

To bolo po prvýkrát, čo nám v priebehu nášho života bola darovaná táto spoločnosť „starších“ bratov a sestier – svätých –, ktorí prešli tou istou cestou ako my, ktorí poznali tie isté naše námahy, a ktorí navždy žijú v Božom objatí. List Hebrejom označuje túto spoločnosť, ktorá nás obklopuje, výrazom «oblak svedkov»

(12,1). Takýto sú svätí: je to celý oblak svedkov.

Kresťania v boji proti zlu nezúfajú. Kresťanstvo pestuje jednu nevyliciteľnú dôveru: neverí, že negatívne a rozkladné sily by mohli zvíťaziť. Posledným slovom nad dejinami človeka nie je nenávisť, nie je smrť, nie je vojna. V každej chvíli života nám pomáha Božia ruka a tiež nenápadná prítomnosť všetkých veriacich, ktorí «nás predišli so znakom viery» (Rímsky kánon).

Ich existencia nám hovorí predovšetkým to, že kresťanský život nie je akýmsi nedosiahnuteľným ideálom. A spoločne nás utešuje: nie sme sami, Cirkev je tvorená nespočetnými bratmi, neraz anonymnými, ktorí nás predišli a ktorí sú pôsobením Ducha Svätého zapojení do životných udalostí tých, čo ešte žijú tu na zemi.

Vzývanie svätých pri krste nie je ich jediným vzývaním poznačujúcim cestu kresťanského života. Keď dvaja snúbenci zasväcujú svoju lásku vo sviatosti manželstva, opäť sa pre nich – tentoraz ako pre dvojicu – vzýva príhovor svätých. A toto vzývanie je zdrojom dôvery pre dvoch mladých vydávajúcich sa na „cestu“ manželského života.

Ten, kto skutočne miluje, má túžbu a odvahu povedať „navždy“ – navždy – lebo vie, že potrebuje Kristovu milosť a pomoc svätých, aby mohol žiť manželský život navždy. Nie tak, ako hovoria niektorí: „pokiaľ trvá láska“. Nie. Navždy! V opačnom prípade je lepšie, ak sa neoženíš, nevydáš. Buď navždy, alebo nič. Preto sa v liturgii uzatvárania manželstva vzýva prítomnosť svätých.

A v ťažkých chvíľach je treba mať odvahu pozdvihnúť oči k nebu, mysliac na mnohých kresťanov, ktorí

prešli strastami a uchovali svoje
krstné rúcha bielymi, vypierajúc ich
v Baránkovej krvi (porov. Zjv 7,14):
tak hovorí kniha Zjavenia apoštola
Jána. Boh nás nikdy neopúšťa:
zakaždým, keď to potrebujeme, príde
jeden z jeho anjelov, aby nás
pozdvihol a dodal nám útechy.

Niekedy sú to „anjeli“ s ľudskou
tvárou a srdcom, lebo Boží svätí sú
vždy tu, ukrytí uprostred nás. Toto je
ťažké pochopiť a aj predstaviť si to,
no svätí sú prítomní v našom živote.
A keď niekto vzýva nejakého svätého
či svätú, je to preto, že je blízko nás.

Aj kňazi si uchovávajú spomienku na
vzývanie svätých, ktoré sa nad nimi
odriekalo. Je to jedna z
najdojemnejších chvíľ liturgie
kňazskej vysviacky. Kandidáti si
lahnú na zem tvárou dolu. A celé
zhromaždenie, vedené biskupom,
vzýva príhovor svätých. Jeden muž
by bol zdrvený ťarchou misie, ktorá

je mu zverená, avšak vnímajúc, že celé nebo stojí za ním, že mu nebude chýbať Božia milosť, lebo Ježiš zostáva vždy verný, vtedy je možné začať s pokojom a sviežosťou. Nie sme sami.

A čím sme my? Sme prachom ašpirujúcim na nebo. Naše sily sú slabé, je však mocné tajomstvo milosti, ktorá je prítomná v živote kresťanov. Sme verní tejto zemi, ktorú Ježiš miloval v každom okamihu svojho života, avšak vieme a chceme dúfať v premenu sveta, v jeho definitívne naplnenie, kde konečne nebude viac slz, zloby ani utrpenia.

Nech nám všetkým Pán daruje nádej byť svätými. Nieкто z vás sa ma môže opýtať: „Ale Otče, je možné byť svätým v každodennom živote?“ Áno, je to možné. „No znamená to, že sa musíme modliť celý deň?“ Nie, znamená to, že si musíš plniť svoje

povinnosti po celý deň: modliť sa, ísť do práce, strážiť deti.

No žiada sa robiť to všetko so srdcom otvoreným voči Bohu, s tou ochotou, aby naša práca, ale aj to, keď sme v chorobe, v utrpení, v ťažkostiach, aby tieto ťažkosti boli otvorené k Bohu. A tak sa staneme svätými. Dá sa to.

Nech nám Pán dá nádej byť svätými. Možeme sa nimi stať. Myslíme si, že je to ťažké, že je ľahšie byť zločincami než svätými... To nie. Je možné byť svätými, lebo nám pomáha Pán. Je to on, kto nám pomáha.

Je to veľký dar, ktorý každý z nás môže venovať svetu. Nech nám Pán dá milosť veriť v neho tak hlboko, že sa staneme obrazom Krista pre tento svet. Naše dejiny potrebujú

„mystikov“: osoby odmietajúce akúkoľvek nadvládu, zamerané na lásku k blížnemu a na bratstvo.

Mužov a ženy, ktorí sú v živote ochotní prijať aj istú dávku utrpenia,

lebo na seba berú námahu druhých.
Veď bez týchto mužov a žien by svet
nemal nádej. Preto vám želám, a
prajem to i sebe, aby nám Pán dal
nádej byť svätými. Ďakujem!

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezska-
katecheza-nadej-byt-svatym/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezska-katecheza-nadej-byt-svatym/)
(22.08.2025)